

Overweging bij 1 Korintiërs 12: 12-22

Zondag 10 november 2024

Ds. Dick Sniijders

Gemeente van Jezus Christus,

Een paar weken geleden keek ik naar het tv-programma 'Hollandse meesters herzien'.

Het ging over het schilderij *Schuttersmaaltijd van Wijk I* van de schilder Johannes Spilberg.

Het is gemaakt in 1650, midden in de 17^e eeuw, de zogeheten gouden eeuw.

Het doek laat de rijke elite van die tijd zien:

mannen gekleed in dure met goud en zilver beklede stoffen, met een overvloedige maaltijd op tafel, mooi en goed gevuld glaswerk, specerijen uit verre landen.

Dit schilderij straalt de rijkdom en de macht van de Republiek der Nederlanden uit.

In de uitzending werd de zwarte kunstenaar Kenneth Aidoo gevraagd om zijn versie van dit schilderij weer te geven.

Kenneth Aidoo creëert portretten waarin hij zijn erfgoed, de verwaarloosde geschiedenis van zwarte mensen en zijn persoonlijke achtergrond en levenservaringen in Nederland onderzoekt.

En hij maakte, hoe kan het ook anders, een schilderij van de indeling van een slavenschip, hoe de mensen zo efficiënt mogelijk werden ingeladen.

Het geld van de rijkdom op het schuttersstuk werd immers verdiend door de handel in tot slaaf gemaakten en door het werk dat zij deden op de plantages.

Hij schilderde het in Delfts blauwe kleuren.

In Delfts blauw vinden we meest lieflijke taferelen, maar ook dit is een Nederlands tafereel, zegt Kenneth Aidoo nuchter en zonder rancune.

Het is hol en bol, kop en munt, twee kanten van dezelfde medaille.

Deze twee schilderijen, het ene van Spilberg en het andere van Aidoo, laten de gelaagdheid zien van een samenleving,

het beeld achter het beeld, laag op laag.

Alleen met elkaar vormen ze het totale plaatje van de werkelijkheid.

Het een bestaat niet zonder het ander.

Zo kunnen we niet alleen de meerdere lagen van het leven in de 17^e eeuw zien,

maar kunnen we van elke tijd en situatie de meerdere lagen of segmenten zien.

Dat is ook zo bij de bouw van de piramides in Egypte, de kastelen in Frankrijk, de waterwerken in Nederland.

Dat is ook zo in de natuur met alle organismen, alles wat krioelt, groeit, ademt, beweegt van minuscuul klein tot ontzagwekkend groot.

Daar moest ik aan denken toen ik de tekst van Paulus las.

Paulus spreekt over de gemeente van Christus als een organisme in zichzelf; een lichaam.

Een organisme, een orgel dus – vol met pijpen die op verschillende hoogten klinken en met verschillende klankkleuren en die soms een beetje vals en soms een beetje zweverig aandoen, een instrument dat met hoofd, hart en handen bespeeld wordt.

En dan nog met allemaal onderdelen die je niet hoort, maar die nodig zijn om andere delen tot klinken te brengen.

Als we kijken naar onze kerkelijke gemeente, dan kunnen we ook verschillende lagen onderscheiden.

Om te beginnen met iedereen die opgenomen is in de kerkelijk administratie als lid of vriend of meegeregistreerde.

We kunnen lagen aanbrengen van mensen die actief zijn binnen de gemeente, waar en waarin ze actief zijn, ontmoeten, leren, geldbeheer, diaconaal delen, vieren, besturen.

Spreekers, denkers, doeners, eenlingen en groepsmensen.

Zichtbaar en onzichtbaar.

We zijn deel van een geheel,
in deze punt van de tijd en in de tijd zelf.
Wat is jouw plekje in ons midden?

Paulus reageert in zijn brief aan de gemeente in Korinte op wat er in die gemeente speelt.
Ze zochten daar ruzie over welke gave van God de hoogste gave is:
verkondigen van wijsheid, overdragen van kennis, groot geloof, gave om te genezen, kracht om
wonderen te verrichten, profeteren, beoordelen of een profetie van de Geest afkomstig is, spreken in
klanktaal, uitleggen van klanktaal
Ieder beschouwde zijn eigen gave als de hoogste gave.

Zo zijn mensen.

Mensen proberen hun plek in de gemeenschap te vinden en zij denken over deze plaatsen in termen
van belangrijkheid – of ze zichzelf nu belangrijk vinden of juist onbelangrijk.

Mensen zijn gewoon verschillend, hebben verschillende taken, doen verschillende dingen.

De ene mens vindt het mooi om spontane ingevingen te volgen, is wat slordig,
de andere mens wil alles graag perfect organiseren en uitvoeren.

De een wil alles kunnen begrijpen, de ander leeft meer op gevoel.

Wat is goed of beter?

Er is geen goed of beter.

Er is geen goed of beter, maar wanneer zijn we goed af?

Daar zegt Jezus iets over in het evangelie volgens Matteüs.

Misschien heeft u weleens gehoord dat dit een tegendraadse verkondiging van Jezus zou zijn,
dat Hij een omkering van waarden geeft.

De wereld op zijn kop, omdat Hij mensen gelukkig noemt die de wereld in de regel niet als gelukkig
ziet.

Nou, zo omgekeerd is het niet.

De mensen die met hun voeten in de modder staan,

Het woord 'gelukkig' moeten we verstaan als 'gezegend'.

De mensen die Jezus in zijn zegenspreuken noemt zijn niet gelukkig.

Ze hebben een verlangen.

Een verlangen naar een betere wereld.

In dat verlangen is God je nabij,

zal je God zien,

zal je troost ontvangen,

zal je barmhartigheid ervaren,

zal je kind van God zijn,

zal je het land beërven.

Deze mensen staan aan de kant van het goede, aan de kant van God, zou je kunnen zeggen.

Wat is de gave die de Geest jou geeft?

'Ik ga wel regelmatig naar de kerk, ik bid weleens en ik probeer voor iedereen goed te zijn, maar een
gave van de Geest, zou ik die hebben?'

Wat is de gave die de Geest jou geeft?

Ik vroeg het aan de tuinman, of liever: de tuinmannen, laatst op een donderdagochtend.

Ik kwam De Ruimte binnen, ze zaten natuurlijk aan de koffie, en ze vroegen:

'Dick, waar gaat de preek over, kunnen we je nog helpen?'

Dus ik vroeg: 'Wat is de gave die de Geest jou geeft?'

De een noemde zich creatief, een ander noemde zich dom (dat kan inderdaad ook een gave zijn),
weer een ander had er moeite mee om dat zo te zeggen.

En vroeg er een: 'Hoort timmeren er ook bij?'

Toen dacht ik later: 'Dat hangt er van af hoe je timmert.'

En zo kwam ik van de gaven van de Geest op de vruchten van de Geest.

De vruchten van de Geest zijn volgens mij het resultaat van die gaven.

In Galaten 5 lezen we over de vruchten van de Geest:

liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Je kunt dus zeggen dat alles wat liefde deelt, vreugde, vrede, vriendelijkheid, goedheid, enzovoorts, dat dat gaven van de Geest zijn, ook timmeren, ook schoffelen, ook koffiedrinken en koekjes eten.

Jezus zegt: Laat je licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.

Dat betekent:

Leef zo, dat de mensen God danken dat ze iemand als jij hebben ontmoet.

Leef zo, dat de mensen zeggen 'gelukkig ben jij er'.

Gezégend ben je.

- Amen.